

РЕШЕНИЕ

№ 2463

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **223** по описа за **2022** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по повод на касационна жалба от процесуалния представител на ТД на НАП – С. срещу Решение, постановено по НАХД № 6299/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 560104-Ф. от 10. 02. 2021 г., издадено от зам.-директора на ТД на НАП С..

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на процесуалния закон и при неправилно тълкуване на материалния закон. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно решение, да бъде постановено ново, с което да се потвърди наказателното постановление. В хода на настоящото производство се представлява от юрк. К., която поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорвания съдебен акт.

Ответникът се представлява от адв. С., който оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София град, III-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и след като обсъди както изложените касационни основания, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 1. 09. 2020 г. в офис „В.” при ТД на НАП С. е установено, че [фирма] в качеството си на регистрирано и задължено лице по ЗДДС, в законоустановения срок по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС е подало справка-декларация за ДДС с вх. № 22051290828/09. 07. 2020 г. За периода 01. 06. 2020 г. - 30. 06. 2020 г. С деклариран резултат ДДС за внасяне в размер 219 633, 64. Било установено, че дружеството не е отразило издадено от него данъчни фактури № [ЕГН]/ 25. 06. 2020 г., № [ЕГН]/ 26. 06. 2020 г.; № [ЕГН]/ 29. 06. 2020 г.; № [ЕГН]/ 30. 06. 2020 г., № [ЕГН]/ 30. 06. 2020 г.; № [ЕГН]/ 30. 06. 2020 г.; № [ЕГН]/ 30. 06. 2020 г.; № [ЕГН]/ 30. 06. 2020 г.; № [ЕГН]/ 30. 06. 2020 г.; № [ЕГН]/ 30. 06. 2020 г.

Посочените фактури били с обща данъчна основа в размер на 135 114, 17 лева и общо начислен ДДС в размер на 27 022, 83 лева.

Предвид това, било прието, че неотразяването на посочените фактури в дневника за продажби за данъчен период 01. 06. 2020 г. - 30. 06. 2020 г. представлява нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, за което бил съставен АУАН № F 568908 от 08. 09. 2020 г.

Въз основа на АУАН било издадено и Наказателно постановление № 560104-F. от 10. 02. 2021 г., издадено от зам.-директора на ТД на НАП С., с което на дружеството били наложени имуществени санкции за извършени нарушения на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС.

Софийският районен съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като не е посочената датата, на която е извършено нарушението.

Така постановеният съдебен акт е неправилен.

Съгласно чл. 124, ал. 1 от ЗДДС регистрираните лица по този закон водят задължително следните регистри 1. дневник за покупките и 2. дневник за продажбите. Съгласно чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Регистрираното лице е длъжно да отрази информацията от регистъра по чл. 123, ал. 5 в дневника за продажбите за данъчния период, през който тази информация или промените в нея са отразени в този регистър, включително при замяна на лицето по чл. 15а, ал. 2, т. 3 и връщане на стоките в държавата членка, от която са били изпратени или транспортирани, като съдържанието на информацията и начинът на нейното отразяване се определят с правилника за прилагане на закона.

Разпоредбата на чл. 125, ал. 1 от ЗДДС предвижда, че за всеки данъчен период регистрираното по чл. 96, 97, 97а, 99 и чл. 100, ал. 1 и 2 лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, като съгласно ал. 3 заедно със справка-декларацията по ал. 1 регистрираното лице подава и отчетните регистри по чл. 124 за съответния данъчен период. Съгласно чл. 125, ал. 5 от ЗДДС декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

Следователно, в конкретния случай макар да не е посочена конкретна дата на извършеното нарушение, което се осъществява чрез бездействие, това не е

ограничило правото на санкционираното лице да разбере административнонаказателното обвинение и да се защити. Безспорно е, че процесните фактури, предмет на обжалваното наказателно постановление, са издадени през месец юни 2020 г., като дружеството е имало задължение съобразно чл. 124, ал. 2 от ЗДДС да ги включи в съответния данъчен период на месец юни 2020 г. В конкретния случай нарушението е извършено чрез бездействие, което е започнало от момента, в който е възникнало задължението му да включи посочените фактури в данъчния период на м. юни 2020 г. и е продължило до неговото преустановяване – с включването на посочените фактури в дневника за продажбите за данъчен периода 01. 08. 2020 г. – 31. 08. 2020 г., което е извършено след издаването на АУАН.

Ето защо, непосочването на дата на извършване на нарушението в конкретния случай не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не е ограничило правото на санкционираното лице да разбере за какво именно нарушение е наказано и да се защити.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени наказателни постановления, районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на наказателното постановление, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът е длъжен и служебно да констатира и установи дали АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържание и срокове.

В обжалваното съдебно решение липсват изложени аргументи относно извършено ли е административно нарушение с посочената правна квалификация, относно авторството на деянието и респективно - относно размера на наложеното наказание. Касационната инстанция при тази хипотеза, доколкото на първо място ревизира постановления съдебен акт и на второ място - издаденото наказателно постановление, е в невъзможност да извърши проверка на обжалваното съдебното решение без изложени мотиви по същество относно материалноправната законосъобразност на наказателното постановление.

Недопустимо е за първи път касационната инстанция да се произнася в настоящото производство, тъй като лишава страните най-малкото да вземат становище по даден правен извод и съответно да ангажират доказателства.

Ето защо, оспорваното Решение, постановено по НАХД № 6299/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-ти състав, следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и даде обоснован отговор на въпроса за законосъобразността на издаденото Наказателно постановление № 560104-Ф. от 10. 02. 2021 г., издадено от зам.-директора на ТД на НАП С..

Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението.

По тези доводи касационната инстанция приема, че оспореното съдебно решение е неправилно, поради което при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено, а делото - върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение, постановено по НАХД № 6299/2021 г. по описа на СРС, НО, 109-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.